

Koncepce rozvoje a fungování ČT

Česká televize stojí na prahu nového období. Po éře ředitele Janečka přijde éra jeho nástupce. Bude záležet především na něm, jak bude úspěšná. Televize se nenachází v jednoduché době. Musí odrážet stále sílící nápor nových médií, především internetu, zároveň svádí těžké boje o přízeň diváků se svou komerční konkurencí. V této souvislosti je potřeba si uvědomit, co to vlastně taková veřejnoprávní televize je a jaké služby by měla divákům poskytovat. Myslím, že absence této jasné myšlenky a konkrétního cíle byla hlavním neduhem éry minulé. Česká televize se musí změnit ze zkosnatělé instituce spoléhající se na státem vytvořenou pozici v mladou a efektivní společnost, která bude moci i nadále nabízet divákům atraktivní podívanou a neztrácet krok s novými médii, natož pak s konkurencí. Problémů České televize stejně jako úkolů, které bude muset v brzké budoucnosti vyřešit, je hodně. Svůj plán, jak udělat z ČT instituci, na kterou budeme moct být pyšní, bych rád ve stručnosti nastínil v několika bodech.

1. Vymezit se vůči konkurenci

Česká televize by měla představovat tu správnou alternativu komerčních konkurentů. Má na to k dispozici čtyři kanály a dost prostoru nabídnout kvalitní zábavu jako protiváhu k často hodně omezené nabídce komerčních televizí. Přesto jsme v minulých letech mohli místo vymezení se pozorovat spíše snahu konkurenci kopírovat. Zářným příkladem tohoto trendu jsou Události, které se stále více stávají umírněnou verzí Televizních novin. Veřejnoprávní televize by na svůj program měla zařazovat takové pořady, které by se na komerční televizi prosazovaly jen těžko. Tím ale v žádném případě nemyslím pořady nekvalitní nebo divácky neatraktivní, právě naopak. Česká televize si musí uvědomit, že jejím prvotním cílem není bleskový nárůst sledovanosti. Kvalitou svých pořadů i jejich vhodným marketingem by si měla své diváky postupně získávat a budovat si pozici, která bude silná, dlouhodobá a udržitelná. Nekoncepčnost programové skladby a její změny ve stylu kam vítr, tam plášť připomínají spíše rezignaci ČT na pozici kvalitního média s jasným cílem a jasnou funkcí. Proto bych chtěl nastolit programové trendy, které budou vysílání ovlivňovat dlouhodobě, ne jen do příštího průzkumu sledovanosti.

2. Reorganizace struktury vedení a její zefektivnění

Současný stav organizační struktury České televize je katastrofický. Faktické rozdělení na čtyři různé televize, které si mnohdy spíše konkurují, než aby využívaly synergického efektu k dosažení společného cíle, hraničí s holým nesmyslem. Proto je to třeba změnit a vnést do systému logiku. Současná dramaturgie nejenže nebere v potaz vysílání konkurence, často ani nenachází shodu mezi jednotlivými kanály ČT. Situace, kdy divák váhá mezi jednotlivými kanály ČT, ale o chvíli později ho už svou nabídkou nezaujme ani jeden program, je tristní.

Toto ale zdaleka není jediný problém, byť je nejvíce do očí bijící. V celé organizační struktuře není zcela jasně vymezeno, do čí jurisdikce ten který problém spadá. V organizační struktuře musí mít každý člověk přesně vymezeno, jaké má povinnosti, pravomoci a především za co je zodpovědný. Odpovědnost za své činy beru jako klíčový element, který je potřeba do

struktury ČT zabudovat. Stejně tak nesmí chybět transparentnost a jednoduchost celé struktury.

3. Efektivní nakládání s prostředky

O České televizi se, stejně jako asi o každé instituci čerpající erární peníze, můžeme říct, že hospodaří všelijak, jen ne úsporně. V době škrtnání téměř všeho bude potřeba i v ČT v budoucnu najít další finanční prostředky. Vzhledem ke statusu České televize a navíc čerstvému částečnému zákazu reklamy, se bude toto hledání muset zaměřit spíše než na stránku příjmů na výdaje. Současný stav zaměstnanců odpovídá době někdy před 10 lety. V té době panovaly v televizním průmyslu zcela jiné podmínky, především co se týče samotné techniky. Dnes se tak můžeme u mnoha, především technických pozic, setkat s přezaměstnaností pochybné kvality, zatímco jinde pracovní síla chybí. Tento stav je potřeba co nejdříve změnit.

Další oblastí s potenciálem velkých úspor jsou dlouhodobé vztahy s ostatními subjekty. Smlouvy a dohody, ať mohly být v době svého sjednání sebevýhodnější, které se datují do let dávno minulých, je potřeba důkladně zrevidovat a, velmi pravděpodobně, důkladně obměnit. Teď nemám na mysli pouze nákupy různých doplňkových artefaktů, jako jsou třeba kancelářské potřeby, ale především záležitosti týkající se samotné fundamentální činnosti ČT, tvorbu pořadů nevyjímaje.

4. Původní tvorba

Ačkoliv se v posledních letech Česká televize podílela na několika velmi kvalitních a úspěšných projektech, naposledy film *Cigán*, stále častěji se objevují pořady, které mnohdy nelze označit ani jako béčkové. Upřímně řečeno, kolikrát mě napadá myšlenka, že při důsledném odstupňování by abeceda ani nemusela stačit. Je třeba si uvědomit, že není možné podporovat a později i vysílat pořad jenom proto, že ho někdo natočit chce nebo ho už natočil. Na tomto poli jistě nehraje roli kvantita, ale především kvalita. Budu se proto snažit, aby se prostředky na původní tvorbu investovaly s rozmyslem a aby se kvalita pořadů zvyšovala stejně rychle, jako se bude snižovat počet těch podprůměrných.

5. Čtyři programy ČT

ČT 1

První program České televize by měl i nadále být její vlajkovou lodí. Jako takový, by měl nabízet vyrovnanou programovou nabídku, kterou může oslovit široké spektrum diváků. Tohoto cíle ovšem nelze dosáhnout zařazováním co nejprůměrnějších pořadů, na které se může dívat každý, ale nikdo opravdu s chutí. Je třeba se nebát zařadit do vysílání programy zaměřené na užší skupinu diváků, kteří ale tyto pořady vyhledávají. Rád bych vytvořil několik tematických okruhů, jež by se ve vysílání pravidelně střídaly.

Nedílnou součástí vysílání veřejnoprávní televize je zpravodajství. Musím říct, že právě v téhle sekci vidím největší slabost a především touha vrátit zpravodajství zpět jeho kvalitu byla hlavní motivací pro mou kandidaturu na pozici generálního ředitele. Když se podívám na

vývoj kvality Událostí za posledních pár let, je mi opravdu smutno. Podmanivá hudba na pozadí některých reportáží, zbytečné živé vstupy z míst, kde se dávno nic neděje, stále častější zařazování zpráv, které jsou „zajímavé“, nikoliv důležité. Inspirace televizí Nova je až příliš okatá. A jednoznačně špatná. Komerčním televizím je třeba konkurovat nabídnutím alternativ, ne slabší verzí toho samého. Hlavní zprávy dne by měly nabídnout souhrnný přehled nejdůležitějších událostí dne z domova i ze světa. Budu usilovat o to, aby byli reportéři ČT osobně přítomni v místě dění jednotlivých událostí, aby jejich reportáže byly zajímavé a co nejkvalitnější. Naopak rád bych co nejvíce omezil reportáže zcela či zčásti převzaté a především reportáže o věcech nulové či zanedbatelné důležitosti v celonárodním měřítku.

Je opravdu škoda, že v Událostech najde své místo reportáž o vesnické slavnosti na jihu Čech, ale o mnohých událostech z Asie či Ameriky, které ovlivňují celý svět, se musí zájemci dočíst na internetu nebo v novinách. Zcela souhlasím, že i místní reportáže jsou zajímavé, ale především lokálně. Proto bych rád pokračoval v regionalizaci vysílání. Tento trend byl ve zpravodajství již nastolen. Chci v něm pokračovat a ještě ho posílit zařazením regionálních verzí diskuzních pořadů, zábavních šou a podobně.

Dalším neduhem (údajně) poslední doby ve vysílání ČT jsou sílící politické tlaky na ovlivnění skladby pořadů. Přitom kdo jiný než televize veřejné služby by měl nabízet objektivní reportáže typu padni komu padni. Kdo jiný než médium nenucené pravidelně zvyšovat zisky si může dovolit kritizovat i mocné a vlivné. Spekulace o možném konci pořadů Otázky Václava Moravce, 168 hodin a Reportéři ČT mě nutí přemýšlet, jak daleko můžou různé machinace dojít a kam naše společnost spěje. Právě tyto tři pořady patří dlouhodobě k tomu nejlepšímu, co ČT svým divákům nabízí. Nemám žádné vazby na politiky ani vlivné businessmany, netoužím po teplém křesle v nějaké trafice nebo dokonce o politickou funkci. Nic mi tedy nebrání v nekompromisním prosazování veřejných zájmů, nikoliv zájmů veřejných činitelů. Budu maximálně podporovat nejen výše zmíněné pořady, ale i vznik dalších, stejně a více kvalitních. Z tohoto postoje neustoupím ani těsně před volbou generálního ředitele na další období, jak tomu často bývá zvykem. Jen tak může Česká televize zůstat televizí veřejné služby.

ČT 2

Druhý program je a vždycky byl zaměřen především na náročnějšího diváka. Tato nosná myšlenka je ve své podstatě dobrá, ale i na ní je třeba pracovat. Současná dramaturgie programu je vcelku dobrá. Vytknul bych jí především zařazení některých původních programů ČT pochybné kvality.

Program ČT 2 by měl být podobný tomu z ČT 1, ale přesto dostatečně odlišný. I on by měl mít několik tematických okruhů vysílání, vždy zaměřených více na určitý typ diváka. Kdybych to měl vyjádřit fyzikálně, řekl bych, že programy jedničky a dvojky mají mít stejnou frekvenci, ale jinou amplitudu a má mezi nimi být dostatečný fázový posun.

Do programu ČT 2 určitě patří dokumentární pořady, patří tam záznamy koncertů nebo divadelních inscenací. Série jako Americké nezávislé léto by se na programu neměly objevovat jen jako speciality ale zcela pravidelně. Je velmi smutné, že české filmy pro

pamětníky jsou vysílány především soukromými televizemi. Ty na druhý program také zcela jistě patří. Jak jsem již naznačil, snížit by se měl především počet pořadů, u kterých mám vždy pocit, že jsou vysílány jen proto, že je někdo natočil. Takové zcela jistě snižují úroveň celého kanálu a jen odrazují diváky od pořadů kvalitních.

ČT 24

Informačně-zpravodajský kanál, jakým čtyřadvacítka je, hraje na televizních obrazovkách významnou roli. V dnešní elektronické době už ale samotné zpravodajství nestačí. Kdo touží po opravdu čerstvých informacích, přečte si, že se politici na klíčové schůzi opět nedohodli nebo že Sparta prohrála, dříve na internetu, který je i výrazně mobilnější než televize. Nezájem diváků o samotné „rychlé zpravodajství“ je jen umocněn tím, že informace ve zprávách jsou často pouze převzaté ze zahraničních kanálů, internetových serverů nejrůznějších deníků či dokonce Youtube a podobně. Pokud si ČT 24 chce udržet své místo v éteru, musí nabídnout něco navíc, nějakou přidanou hodnotu.

V samých počátcích tisku se obsah deníků skládal pouze asi z jedné čtvrtiny z informací a zbytek tvořily různé rubriky, zajímavosti a především názory a komentáře. Některé světové deníky se k tomuto formátu začínají vracet. A jistě dělají dobře. Jedině tak mají totiž šanci v dnešním informačním světě uspět. Podobným směrem by se měl vydat i náš zpravodajský kanál.

Mým plánem je program přeorientovat ze zpravodajství více na komentáře a názory na zajímavá témata. V současné době v tomto směru existuje v podstatě jediný formát, kterým jsou nejrůznější diskuze. Bohužel, ať už je to diskuze hosta s moderátorem nebo hostů mezi sebou, málokdy je vyjádřen jasný a srozumitelný názor. Moderátor mnohdy hosta zbytečně odvede od tématu, o bezpředmětných hádkách politiků živě vysílaných celému národu nemá ani cenu hovořit.

Ve vysílání ČT 24 bych rád dal dostatek prostoru zajímavým osobnostem k vyjádření svého vlastního názoru. Opravdu bych se zaměřil především na názory a to i na ty spíše kontroverzní a vyčnávající z řady. Jedině tak může televize veřejné služby splnit svůj cíl a sloužit veřejnosti. Rovněž se chci zaměřit na výběr osobností a značně ho rozšířit. V současnosti se v diskuzních pořadech objevují více méně stále stejní lidé, většinou politici. Opravdové osobnosti, které mají co říct a mají na to i právo, se v mediálním prostoru dnes téměř nevyskytují, a když, tak pouze velice krátce v časech, kdy většina lidí myslí spíše na pohodlí polštáře.

Kromě názorů a aktuálních informací by měly z ČT 24 zaznívat i informace nadčasové. Rád bych na tomto kanále dal prostor i pro dokument. Ačkoliv chci tento formát zařadit především na program ČT 2, na čtyřadvacítce je pro něj také prostor. Neměly by to být ale klasické dokumenty, patří opravdu spíše na dvojku. Rád bych zde předával informace zajímavou formou prostřednictvím osobností, které mají k tématu co říct. Odborníci, vědci, ale i podnikatelé či umělci by měli dostat prostor, aby jasně, stručně a především zajímavě ukázali a vysvětlili, čím se zabývají, a dali tím národu možnost alespoň částečně proniknout do jejich oboru. Příspěvky od astrofyziky přes historii po umělecké kovářství si jistě mohou najít místo

v programu i v srdcích diváků. Rád bych tím odvrátil přeměnu čtyřiaadvacítky v prostor honění trik vládnoucí garnitury.

ČT 4 Sport

Kvalita programu ČT 4 Sport se neustále zvyšuje. V tomto trendu bych samozřejmě rád pokračoval. Budoucnost sportovního kanálu vidím především ve dvou odlišných směrech. Tím prvním a zcela zřejmým je směr k přenosům divácky atraktivních soutěží. Chci pochopitelně usilovat o zařazení co největšího počtu kvalitních sportovních utkání a akcí z Čech i ze zahraničí. Myslím, že přenosy z mistrovství světa či Evropy by měly být samozřejmostí ve všech sportech, ne jen těch kterých účastní čeští reprezentanti, o olympijských hrách ani nemluvně. Výkony českých sportovců by pak měl kanál ČT 4 Sport sledovat i na dalších soutěžích, aby tak nejen zajistil fanouškům možnost sledovat své favority, ale přinesl i zdroj inspirace a motivace pro mladé sportovce a sportovkyně.

Druhým směrem, kterým by se čtyřka měla vydat je naopak specializace a zaměření se na obecně méně významné sporty a soutěže. Je povinností veřejnoprávní televize přistupovat ke všem tématům nezávisle na jejich divácké atraktivitě. Nejinak by tomu nemělo být ani u sportu. A konec konců já si myslím, že mnohé sporty jsou dosud divácky méně zajímavé právě proto, že jim média nevěnují dostatek pozornosti. Proto chci do vysílání kromě tradičního fotbalu a hokeje pravidelně zařazovat i sporty menší a malinké.

Obecně chci prosazovat, aby se ČT 4 Sport věnovala především tomu, k čemu se již svým názvem zavazuje. Ke sportu. A myslím tím ke sportu jako takovému, nikoliv k sáhodlouhému povídání si o něm, které k ničemu nevede. Chtěl bych výrazně zvýšit počet přímých přenosů především z akcí v České republice. Podobně by se měl zvýšit i počet reportáží ze sportovních přeborů. Jak už jsem zmínil výše, žádné sportovní odvětví by se nemělo vynechávat. Naopak vynechat by se měly dlouhé diskuze se sportovci či trenéry, jež nikam nevedou a pouze odvádějí pozornost od sportu samotného. Navíc mnoho sportovců vyniká opravdu především na hřišti a jejich vystoupení v televizi je pro diváka opravdovým utrpením.

Mým hlavním cílem je regionalizace ČT 4. Toto by se mělo stát nosnou myšlenkou rozvoje tohoto programu v následujících letech. Reportáže z nižších a především regionálních soutěží by se měly stát pravidelnou součástí programu. Určitou část vysílání chci rozdělit na jednotlivé regiony a zaměřit se v něm výhradně na akce týkající se daného regionu a na úspěchy regionálních sportovců. Sport totiž není pouze o přeplácených hvězdách zahraničních lig, ale především o každodenních výkonech milionů lidí, pro které je sport největším koníčkem a životním posláním. Právě jejich výkony inspirují začínající sportovce, právě oni se mládeži nejvíce věnují a dávají jí ze sebe to nejlepší.

6. Technické inovace

V současném světě plném moderních technologií se televize, zvláště pak ta česká, může jevit jako zastaralý produkt těsně před vstupem do křemíkového nebe. Technické možnosti jsou dnes již ale mnohem dál a umožňují obrazovce změnit se z pasivního přijímače na aktivní zdroj zábavy. Vrcholem techniky dnes už není teletext nebo vysílání filmu s dabingem i

v originále naráz. Přístup do archivu vysílání či oblíbeným pořadům přímo z obrazovky, pozastavení vysílání či jeho vrácení o pár minut nazpět, filmy na přání kdykoliv během dne, přerušení pořadu na jedné televizi a pokračování v jeho sledování na televizi třeba v jiném pokoji, to už dávno není hubbou budoucnosti ale realitou progresivního přístupu k televizi. Ačkoliv jsem si plně vědom mnohých technických obtíží při zavádění podobných inovací v českém prostředí, budu se maximálně snažit o co největší posun v této oblasti. Budu usilovat o to, aby Česká televize šla vždy jako první a razila cestu, ne aby v zavádění technologických novinek pouze dýchala na záda svým konkurentům.

7. Nová média

I v oblasti novým médií se budu snažit jít především cestou technického pokroku. Česká televize, především od změny na postu ředitele Nových médií, ve své aktivitě ve virtuálním světě hodně pokročila a vydala se správným směrem. Přesto je i zde ještě spousta práce a možností. V nastoupeném tempu chci nadále pokračovat nadále se zasazovat o co největší propojení „starých“ i „nových“ médií.

Je zřejmé, že před novým generálním ředitelem České televize stojí nemalý úkol. Chci se ho chopit se vši vervou a úspěchu svého poslání věnovat maximum úsilí. Českou televizi chci vést směrem inovací, moderních technologií, transparentnosti a především nezávislosti. Jedině tak je možné docílit skutečné veřejnoprávnosti tohoto média a dodat mu prestiž, jakou si jistě zaslouží. Ve své práci se chci obracet s žádostí o pomoc na opravdové odborníky v oboru a vždy jít otevřeně a přímou cestou. Nechci se spoléhat na zákulisní machinace či spekulace a balancovat na tenké hranici vlivu politiků a podnikatelů. Nebudu hrát tuto hazardní hru o přízeň diváků, dobré jméno České televize i vlastní čest. Z naší veřejnoprávní televize udělám médium, za které se nikdo nebude muset stydět.